

Bir Mektubun Satır Aralarında 5

– MELEK KIRICI · 21 Temmuz 2015

Belli ki, bu gece ya da bu dönem şeytanın işi yoktu. Boş kalıp canı sıkılmış, Selçuk'un duyguları ve sabırla oynuyordu. Çiğdem ise ne istediğini bilir bir halde bakıyordu.

-Sorun değil; bu ilk görüşmemiz. Kısa tutalım ve bu tanışmamız olsun. Diğer görüşeceğimiz güne kadar şimdilik hoşça kal...

Evine gitmek için garsona söyleyip taksi çağırmasını söyledi. Selçuk o kadar harcama yapamaz, taksiyle gidemezdi. Çiğdem'i uğurladıktan sonra evinin yolunu tutmak için dolmuş durağına doğru yürüdü. Evine dönecekti. Tek isteği karısına sarılmaktı şu an. Bu arzuyla bir çırpıda bitmişti yol. Arkadaşlarına rastlayınca biraz da onlarla sohbet etti. Geç kalmıştı iyice; eşi ve çocukları uyumuştular. Az sonra kendisi de uykuya daldı.

Bir hafta geçmişti ki, yeni bir mektup geldi Çiğdem'den. Bu kez çılgın bir teklifti mektubun içeriği...

"Hayatında kaç defa çok heyecanlandın? Bilisin ki, kimseye söylenmeden yapılan işler heyecanı arttırır. Madem bize bu heyecanı sen mektup yazarak yaşatmaya başlattın, o halde sen de benim teklifime açık olmalısın. İsteğim zor değil. Haftaya cumartesi akşamı, şehirde bir otelde, ayrı ayrı odalarda kalacağız. Hiç kimse bilmemeli. Yazdıklarımızı, yüz yüze sohbet ederek paylaşalım. Eminim ki kabul edeceksin; çünkü ben senin mektubuna hiç düşünmeden cevap yazmıştım."

Selçuk, mektubu okurken kararını vermişti; istiyordu... Bu heyecanı yaşamak düşüncesi bile günlük hayatını etkilemiş, yapacaklarını unutmaya ya da eksik yapmaya başlamıştı. Diğer öğretmenlerin, hatta öğrencilerin de dikkatini çekmişti bu durum. Öğretmenine hayran olan Derya'nın bile yanına yaklaşım söyledikleri manidardı.

-Öğretmenim size sorduğum soruyu duymuyorsunuz. Her zaman ödevin cevabını vermek için siz içimizden birini seçiyordunuz. Hepimiz çalıştık ve uzun zamandır parmaklarımız havada. Seçmenizi bekliyoruz.

Selçuk, yüzünün kızardığını hissetmişti. Ne diyeceğini şaşırılmış, endişelenmişti.

Her şeye rağmen yarın gidecek ve Çiğdem'le masumca sohbet edecek, o adrenal yüksekliğini yaşayacaktı gizlice. Sadece bir gece kalmıştı...

Ertesi gün, eşine daha önce söylediği için, eşofman ve çamaşırlarını bir çantada hazır bulmuştu. Bu

durum Selçuk'u daha da duygulandırmıştı. Kendisinin macera yaşamaya gitmesine karşın eşi bilmeden eşyalarını bile hazırlamıştı. Eşini ve çocuklarını öperek ilk maceraya doğru yola çıktı. "Doğru değil biliyorum; ama bu duyguyu yaşamak istiyorum." diyordu içinden.

Çiğdem çok daha fazla heyecanlıydı. O da evliydi ve bir oğlu vardı. Kayınvalidesiyle kayınpederi konuşurken duymuştu. Eşi, teyzesinin kızına âşıkta aslında; ama o başkasıyla evlendiği için, kendisiyle apar topar evlenmeyi kabul etmişti. Bunu öğrenmek genç kadına çok acı vermişti. Dile getirmemiş; ama içinde öldürememişti bu duyguyu. O günden sonra da eşine sıcak olamamıştı.

İzmir'e ulaşmıştı ikisi de. Ayrı ayrı yollardan aynı yöne doğru, bin bir düşüncenin kalabalığında, caddelere sığmadan yürüyorlardı. Heyecan yaşama isteği, canlılar için ne büyük bir tehlikeydi. Karşı konulamayan, ertelenemeyen, değiştirilemeyen, yaşanması gereken sürükleyici bir duyguydu.

Çiğdem otele Selçuk'tan önce gelmişti. Ne yapacaklarına, nereye gideceklerine birlikte karar vermek için lobide oturmayı tercih etti. Kendini bıraktı bir koltuğa...

Eşi tarafından beğenilmediği inancı ruhuna baskı yapıyor, kahrediyordu onu içten içe. Eşiyle bir kere bile yüzleşmemişti bu konuyu. Soramamıştı bu aşkı hala içinde besleyip beslemediğini.

-Efendim, beklediğiniz Selçuk Bey geldiler...

Genç kadın yerinden kalkarken, uzun zamandır cinsel hayatı da dâhil, şu anki kadar heyecan duymadığını fark etti.

Giyimine çok dikkatli olan Selçuk, tüm yakışıklılığıyla gülümseyerek Çiğdem'e bakıyordu. Önce gözleri selamlaşmış, sonra sesleri buluşmuştu lobide.

5. BÖLÜM SONU
DEVAM EDECEK...